

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32364

гр. София, 15.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20231110108900 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на Л. Х. Т. против Министерство на вътрешните работи и против Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – Министерство на вътрешните работи, с която са предявени евентуално съединени осъдителни искове, като главният иск е срещу МВР, а евентуалният – срещу ДКИС – МВР, с правно основание по чл. 181, ал. 1, пр. 2 ЗМВР за заплащане на сумата от 2640 лева, представляваща сбор от ежемесечно дължимите суми за храна в размер на по 120 лева на месец за периода от 20.02.2020 г. до 22.12.2021 г., ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и иск с правно осн. чл. 86 ЗЗД за сумата 547 лв., представляваща обезщетение за забава върху вземанията.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците са депозирали отговор, с който поддържат становище за недопустимост на иска поради липса на пасивна процесуална легитимация за всеки поотделно.

След извършена проверка на исковата молба на осн. чл. 129 и чл. 130 ГПК съдът счита, че предявената претенция е допустима, като въпросът поставен в отговора се отнася до материалната легитимация на работодателя и ще бъде обсъден в мотивите на крайния съдебен акт.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Намира искането за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза по поставените в исковата молба задачи за относимо и допустимо, поради което същото следва да бъде уважено.

Счита, че искът с основание чл. 86 ЗЗД следва да се конкретизира, като се посочи периода /от дата до дата/, за който се претендира мораторна лихва. Ето защо съдът намира,

че следва да даде указания на ищеца да уточни исковата си претенция, в противен случай исковата молба в тази ѝ част ще бъде върната.

Доказателствените искания на ищцата следва да се оставят без уважение, с изключение на искането по т. 3.4, тъй като останалите документи са представени от ответника ДКИС – МВР.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца в срок до първото открито съдебно заседание да посочи периода /от дата до дата/, за който се претендира мораторна лихва на осн. чл. 86 ЗЗД.

При неизпълнение на указанията исковата молба в тази ѝ част ще бъде върната.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в обстоятелствената част на исковата молба при депозит в размер от **275 лева**, вносими от бюджета на съда.

ОПРЕДЕЛЯ като вещо лице **ПЕНКА АЛЕКСАНДРОВА ДЕЛЧЕВА**, на което да бъде съобщена задачата.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – Министерство на вътрешните работи, в срок до съдебното заседание да представи вътрешните правила за заплатите на държавните служители в МВР, утвърдени със Заповед № 8121з-924/04.08.2015 г. на министъра на вътрешните работи и актовете, които ги изменят и допълват, действащи през периода 20.02.2020 г. – 22.12.2021 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания формулирани в т.3.1, т.3.2 и т. 3.3 от исковата молба.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на **20.10.2023 г., от 10:30 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и преписи от отговорите на исковата молба.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ за ДОКЛАД, както следва:

Предявени са от Л. Х. Т. против Министерство на вътрешните работи и против Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – Министерство на вътрешните работи евентуално съединени осъдителни искове с правно основание по чл. 181, ал. 1, пр. 2 ЗМВР за заплащане на сумата от 2640 лева, представляваща сбор от ежемесечно дължимите

суми за храна в размер на по 120 лева на месец за периода от 20.02.2020 г. до 22.12.2021 г., ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и иск с правно осн. чл. 86 ЗЗД за сумата 547 лв., представляваща обезщетение за забава върху вземанията.

В исковата молба се твърди, че от 06.03.2019 г., вкл. в исковия период, ищцата работи по служебно правоотношение с ответника, като със заповед № 8121К-6494/26.02.2019 г. е назначена на основание чл. 9 ЗДСл на длъжност „държавен експерт“ в Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 181, ал. 1 ЗМВР на служителите на МВР се осигурява ежемесечно храна или левовата □ равностойност, като със заповеди на министъра на вътрешните работи е определена равностойността на храната за съответните 2020 г. и 2021 г. в размер на 120 лева месечно. Поддържа, че за процесния период не □ е осигурявана храна, както и не □ е заплащана левовата ѝ равностойност, поради която я претендира, ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира и сторените по делото разноси.

Ответниците, редовно уведомени, са депозирали отговор на исковата молба в законоустановения срок по чл.131 ГПК. Не оспорват твърденията за наличие на служебно правоотношение между страните и положения труд от ищцата. Твърдят, че ищцата е служител от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, чийто статут се урежда от ЗДСл, правилата на ЗМВР се прилагат само частично и то при наличие на законови препратки, поради което разпоредбата на чл. 181, ал. 1 ЗМВР е неприложима в отношенията с ищцата. Претендират разноси по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК ищецът следва да докаже предпоставките за възникване и дължимост на задължение за заплащане на парично обезщетение на посоченото основание и в претендирания размер за процесния период, както и изпадането в забава на длъжника по иска с пр. кв. чл. 86 ЗЗД. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже погасяване на задължението, както и релевираните с отговора възражения.

На основание чл. 153 ГПК като безспорни и неподлежащи на доказване следва да се изведат следните обстоятелства: наличието на служебно правоотношение между страните, по силата на което ищцата заема длъжност „държавен експерт“ в Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР, считано от 06.03.2019 г., както и че в рамките на заявения с исковата молба период от 20.02.2020 г. до 22.12.2021 г., на ищцата не е заплащана левова равностойност на храна.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____